

[Johannes Jensen.]

Lovregler, end at man med Hensyn til Spørgsmaalet om en Revision af Lærlingeloven kunde nøjes med at indtøje nogle Bestemmelser i de nye Love, navnlig den nye Lov om unge Menneskers Arbejde, og saa lade de tilsvarende Bestemmelser udgaa af Lærlingeloven.

Den højtærede Socialminister har imidlertid ment at maatte benytte denne Lejlighed til at foreslaa en stærk Udvidelse, en stærk Skærpelse af Lærlingelovens Bestemmelser. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig derom, idet jeg har gjort gældende, at hvis man vilde gennemføre saadanne Bestemmelser, vilde det sikkert føre med sig, at mange Mestre, mange Principaler, vilde blive utilbøjelige til at paatage sig den Opgave, som det er at uddanne de unge Mennesker i faglig Henseende. Men hvis det bliver Resultatet, at de unge Mennesker maa søge deres Uddannelse i Fagskoler, saa vil det atter medføre, at Forældrene faar en større Udgift, medens de nu har en lille Indtægt; det vil tillige gaa ud over den faglige Uddannelse, og endelig ved vi fra alle andre Skoler, at Oprettelsen af saadanne Anstalter vil medføre Krav om Tilskud fra det offentlige, fra Stat og Kommune. Hovedsagen for os er dog, at vi tror, at den Værkstedsskoleuddannelse, som vi nu har for Lærlingenes Vedkommende, er den bedste for de unge, den billigste for Forældrene og den billigste for det offentlige, der nu kun yder meget ringe Tilskud til denne Uddannelse, idet der kun er Tale om Tilskud til de tekniske Skoler, Tilskud, som man alligevel vil blive nødt til at give selv under en ny Ordning.

Den højtærede Socialminister spurgte ved Fremsættelsen, hvorfor Udvalget ikke havde arbejdet stærkere i forrige Samling. Det Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa; det var rettet til Ordføreren for Udvalget, men jeg var ikke Ordfører for Udvalget, og jeg gaar ud fra, at den ærede Formand for Udvalget vil svare paa Spørgsmaalet. Jeg vil kun sige, at over for de stærkt skærpede Krav, som er fremsat af Socialdemokraterne, og som Socialministeren har sluttet sig til, staar der andre Krav, fremsat af Erhvervsorganisationerne, om en Moderering af den nuværende Lovgivning. Disse Krav er fremsat af Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk og Handelsorganisationerne, og mit Parti erkender, at der er Ting i disse Forslag, som der kunde være Grund til at tage under Overvejelse, fordi de indeholder noget rigtigt. Imidlertid har vi her i Landstinget en Gang

taget Stilling til Spørgsmaalet om Lærlingelovens Revision, nemlig i Foraaret 1928, da vi vedtog en Lærlingelov, som blev sendt over i Folketinget, men som den Gang ikke blev færdigbehandlet derovre.

Jeg vil gerne give den højtærede Socialminister den Forsikring, at vi er rede til at vedstaa vor Afstemning fra Foraaret 1928, men vi kan ikke tilsige Socialministeren vor Medvirken til de fire store, vidtgaaende Forandringer i den nugældende Lærlingelov, som den højtærede Socialminister omtalte ved denne Sags Fremsættelse her i Tinget.

Carl F. Madsen: Forslag til Lov om Lærlingeforholdet har, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, været behandlet dels her, dels i det andet høje Ting i den sidste halve Snes Aar. Ifølge Loven af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet skulde der i Aaret 1924 fremsættes et Forslag for Rigsdagen til Ændringer i Lærlingeloven, og i Henhold hertil blev der i Aaret 1924 i Folketinget fremsat et revideret Forslag til Lærlingelov. Lovforslaget naaede ikke at blive færdigbehandlet, og det blev derfor fremsat paa ny i Rigsdagssamlingen 1925—26; det blev da med forskellige Ændringer vedtaget i Folketinget. I den paafølgende Samling, 1926—27, blev Lovforslaget forelagt Landstinget i Folketingets Affattelse, men det blev som Følge af Regeringsskiftet i December 1926 taget tilbage af den da siddende Venstreregering. I Samlingen 1927—28 fremsatte Venstreregeringen et nyt Forslag i Landstinget; dette vandt Tilslutning her i Tinget og blev vedtaget af et Flertal, hvilket altsaa vil sige af Venstre og Det konservative Folkeparti. I Rigsdagssamlingen 1928—29 blev Lovforslaget derefter fremsat i Folketinget i den af Landstinget vedtagne Skikkelse; men da skete der jo visse Begivenhederovre i Folketinget, som medførte, at Folketinget blev opløst den 23. April 1929. Som Følge deraf naaede Sagen ikke at komme til anden Behandling. Da Valget gav mit Parti og de Radikale Flertal, maatte Venstreregeringen demissionere, og Ministeriet Stauning overtog Regeringen. Følgen heraf blev, at det af Landstinget vedtagne Forslag, som var oversendt til Folketinget, toges tilbage. Efter at Ministeriet Stauning var kommet til Magten, fremsatte saa Socialministeren i Samlingen 1931—32 et nyt Forslag angaaende Lærlingeforholdet i Folketinget, og dette Lovforslag blev med nogle faa Ændringer vedtaget af Flertallet.

Det er altsaa denne Sags historiske Forløb. Den har været Genstand for megen Drøftelse og hyppig Vandring fra det ene